

Sygn. akt II C 531/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział II Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca : SSR A. M.

Protokolant : staż. W. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 roku w Łodzi na rozprawie sprawy

z powództwa A. G. (1)

przeciwko (...) Towarzystwo (...) w W.

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 31.277,76 zł (trzydzieści jeden tysięcy dwieście siedemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi płatnymi od kwoty 30.000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) od dnia 7 grudnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie płatnymi od kwoty 30.000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie płatnymi od kwoty 1.277,76 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt sześć groszy) od dnia 28 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 8.197,96 zł (osiem tysięcy sto dziewięćdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 64,00 zł (sześćdziesiąt cztery złote) tytułem brakującej opłaty od rozszerzonej części powództwa.

Sygn. akt II C 531/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 października 2013 roku A. G. (1), reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. kwoty 30.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swego roszczenia pełnomocnik powódki wskazał, iż A. G. (1) zawarła z (...) S.A. V. (...) umowę ubezpieczenia w programie indywidualnym Rodzina. Ubezpieczeniem od pożaru i innych zdarzeń losowych objęto budynek mieszkalny ze stałymi elementami ubezpieczenia do sumy ubezpieczenia wynoszącej 750.000 złotych oraz mienie ruchome do sumy ubezpieczenia wynoszącej 50.000 złotych. Okres ubezpieczenia trwał od 4 marca 2011 roku do 3 marca 2016 roku. W dniu 1 listopada 2012 roku w domu powódki miał miejsce pożar, w wyniku którego spaleniem uległ dach, drzwi wejściowe do budynku. W wyniku pożaru i akcji straży pożarnej uszkodzeniu uległy sufity, ściany i podłogi budynku, meble, znajdujące się w domu rzeczy ruchome, a także furka na posesję. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz powódki z tytułu uszkodzenia budynku kwotę 94.706,97 złotych. Natomiast z tytułu ubezpieczenia mienia ruchomego powódce wypłacono kwotę 19.133,80 złotych. Pomimo

złożonego przez powódkę odwołania, pozwany odmówił powódce dalszej wypłaty kwot odszkodowania z tytułu zniszczonego mienia. W ocenie powódki kosztorys sporządzony przez pozwaną zaniżał wartość prac oraz zakres potrzebny na przywrócenie stanu budynku sprzed pożaru, zawyzając również stopień zużycia. Zgodnie z kosztorysem uzyskanym przez powódkę, koszt naprawy powinien wynieść 123.202,29 złotych. Natomiast w odniesieniu do mienia ruchomego powódka zarzuciła, iż strona pozwana odmówiła uwzględnienia rzeczy ruchomych, które według pozwanego nie mieściły się w definicji mienia ruchomego, m.in. wiertarki, szlifierki, zestaw narzędzi. Powódce odmówiono także naprawienia szkody z tytułu zniszczonych ubrań wypłacając jedynie kwotę na pokrycie ich czyszczenia. W ocenie strony powodowej ubrania te zostały nadpalone i zmoczone w wyniku akcji gaśniczej i nie nadają się do ponownego użycia. Podniesiono, iż różnica pomiędzy kwotą wypłaconego odszkodowania, a kwota poniesionych strat wynosi 59.361,52 złotych. Powódka z ostrożności procesowej dochodzi jednak kwoty 30.000 złotych. Wskazano także, iż strona pozwana od dnia 31 lipca 2012 roku przejęło wszelkie prawa i obowiązki (...) S.A. V. (...) w związku z przejęciem tej spółki (pozew k. 2-5).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki kosztów w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut braku czynnej legitymacji procesowej powódki, w zakresie w jakim dochodzono przez powódkę tytułem odszkodowania kwota przewyższa kwotę 16.159,23 zł, wskazując, iż z porozumienia do umowy kredytu hipotecznego zawartego dnia 13 grudnia 2012 roku, (...) Bank S.A. upoważnił powódkę do odbioru odszkodowania do kwoty 130.000 złotych. Strona pozwana nie kwestionowała, że obejmowała ochroną ubezpieczeniową dom powódki oraz znajdujące się w nim mienie ruchome. W ocenie pozwanego wypłacone świadczenie odszkodowawcze w sposób właściwy i pełny kompensuje powódce uszczerbek w aktywach majątkowych powstały wskutek zdarzenia z dnia 1 listopada 2012 roku. Tym samym strona pozwana kwestionowała wysokość żadanego przez powódkę odszkodowania uznając je za zawyżone i nieudowodnione (odpowiedź na pozew k. 132-138).

W piśmie z dnia 8 grudnia 2016 roku pełnomocnik powódki oświadczył, że rozszerza powództwo o kwotę 12.77,76 złotych i wnosi o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki łącznej kwoty 31.277,76 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 grudnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie tj. kwoty od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona powodowa wskazała, iż domaga się zasądzenia kwoty 7.747,56 złotych tytułem uzupełnienia odszkodowania za szkodę w budynku oraz 23.530,20 złotych tytułem uzupełnienia odszkodowania za rzeczy ruchome (pismo procesowe k. 326-327).

Strona pozwana nie uznała rozszerzonej części powództwa i wniosła o jego oddalenie (pismo z dnia 31 stycznia 2017 roku k. 331).

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie (okoliczność bezsporna).

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. (1) jest właścicielką nieruchomości usytuowanej przy ul. (...) w Ł., zabudowanej wolnostojącym, jednorodzinny budynek mieszkalny. Budynek ten został oddany do użytkowania w 2009 roku. Prace wykończeniowe w budynku wykonywał mąż powódki (okoliczność bezsporna).

W dniu 18 grudnia 2007 roku A. G. (1) i M. G. zawarli z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytu hipotecznego nr KH (...) na dokończenie budowy budynku na nieruchomości usytuowanej przy ul. (...) w Ł.. Zgodnie z § 3 umowy „Zabezpieczenia docelowe” przewidziano zabezpieczenie udzielonego kredytu w postaci hipoteki kaucyjnej na nieruchomości przy ul. (...) w Ł. oraz w postaci ubezpieczenia nieruchomości o sumie ubezpieczenia równej wartości rynkowej nieruchomości (kopia umowy kredytu k. 164-167). Na mocy umowy przelewu wierzytelności zawartej z dnia 9 października 2013 roku A. G. (1) i M. G., celem zabezpieczenia wierzytelności cesjonariusza przysługującej mu z tytułu umowy kredytu hipotecznego nr KH (...), przelali na rzecz (...) Banku S.A. we W. swoje prawa (w tym do odszkodowań) z tytułu umowy ubezpieczenia nieruchomości, stwierdzonego polisą nr (...) wystawioną przez (...) S.A. V. (...) w W. (kopia umowy przelewu wierzytelności k. 167v-168). W dniu 13 grudnia 2012 roku (...) Bank S.A. we W.

wyraził zgodę na wypłatę przez (...) S.A. V. (...) w W. odszkodowania z tytułu szkody majątkowej z dnia 1 listopada 2012 roku do kwoty 130.000 złotych (kopia porozumienia do umowy kredytu hipotecznego k. 139).

W dniu 2 marca 2011 roku A. G. (1) zawarła z (...) S.A. V. (...) w W. umowę ubezpieczenia „w programie indywidualnym Rodzina, polisa seria (...), obejmującą między innymi ubezpieczenia mienia w postaci domu wraz ze stałymi elementami wyposażenia (na kwotę 750.000 zł), oraz ruchomości domowych (na kwotę 50.000 zł), na mocy której Towarzystwo (...) zobowiązało się do wypłaty powódce świadczenia pieniężnego w razie wystąpienia określonych w umowie zdarzeń. Okres ubezpieczenia obowiązywał od 4 marca 2011 roku do 3 marca 2012 roku. W umowie ubezpieczenia przewidziano cesję na rzecz (...) Banku S.A. we W. (kopia polisy z załącznikiem k. 10-13).

Zgodnie z treścią § 12 ust. 1 pkt 9 i pkt 21 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Rodzina, dom mieszkalny, mieszkanie, stałe elementy, mienie ruchome, budynki gospodarcze, budowle, obiekty małej architektury oraz domy mieszkalne lub budynki gospodarcze znajdujące się w trakcie budowy objęte są ochroną ubezpieczeniową od pożaru, a także zniszczeń w wyniku akcji ratowniczej prowadzonej w związku ze zdarzeniami losowymi wymienionymi powyżej. Zgodnie z ust. 9 § 12, w granicach sum ubezpieczenia z zastrzeżeniem limitów, o których mowa w § 15 OWU, (...) ponosi również odpowiedzialność za szkody w przedmiocie ubezpieczenia powstałe w czasie akcji ratowniczej, prowadzonej w związku z wystąpieniem zdarzenia objętego umową. Jak wynika zaś z § 2 pkt 21 lit a), b) g), i) Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, za mienie ruchome uważa się należące do Ubezpieczonego lub osób bliskich prowadzących wspólne gospodarstwo domowe: przedmioty i urządzenia codziennego użytku domowego, zapasy gospodarstwa domowego tj. artykuły spożywcze i przemysłowe o przedłużonym terminie ważności, w ilościach wskazujących na ich przeznaczenie na użytek własny, odzież oraz inne przedmioty osobistego użytku, w tym odzież ze skóry i futra; sprzęt audiowizualny, komputerowy, fotograficzny, instrumenty muzyczne oraz pozostały sprzęt elektroniczny; drobne części do samochodów, motocykli, motorowerów, rowerów; urządzenia warsztatów chałupniczych oraz przedmioty wytwarzane w ramach prowadzonej działalności chałupniczej.

Zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 2a ogólnych warunków ubezpieczenia, sumy ubezpieczenia ustalane są dla domu mieszkalnego według wartości odtworzeniowej, jeżeli wiek domu nie przekracza 40 lat. Zgodnie zaś z pkt 4 ust. 1 § 14, w odniesieniu do stałych elementów lub mienia ruchomego (z wyjątkiem mienia ruchomego, dla którego ustalono limity odpowiedzialności), sumy ubezpieczenia ustalane są według wartości odtworzeniowej lub wartości rzeczywistej. Zgodnie natomiast z § 17 ust. 1 pkt 1 i 4 owu, wysokość szkody ustalana dla domów mieszkalnych – według wartości rzeczywistej lub odtworzeniowej odpowiednio do wartości, według której ustalono sumę ubezpieczenia, zaś dla stałych elementów oraz mienia ruchomego według wartości rzeczywistej lub odtworzeniowej odpowiednio do wartości, według której ustalono sumę ubezpieczenia bądź według wysokości kosztów naprawy (kopia ogólnych warunków ubezpieczenia k. 14-22).

W dniu 1 listopada 2012 roku miał miejsce pożar na nieruchomości należącej do powódki, w wyniku którego spaleni uległ strych wraz z rzeczami ruchomymi, które się tam znajdowały oraz pomieszczenia na piętrze budynku, w tym pokój syna powódki, pomieszczenie gospodarcze i sypialnia. W szczególności zniszczeniu uległ dach budynku, wypalone i opalone zostały krokwie oraz deskowanie w kalenicy dachu, uszkodzeniu uległa więźba dachowa. Spaleni uległa blacha falista na około 20% powierzchni dachu, zaś na całej długości kalenicy uległa uszkodzeniu. Zakopceniu uległy ściany we wszystkich pomieszczeniach budynku wraz z sufitymi. Częściowemu spaleni uległy także deski podłogowe na powierzchni około 15 m². Ściana przy której stał kominek na parterze uległa nadpaleniu. Zniszczeniu uległ także sam kominek, w szczególności tylna płyta kominka, która w wyniku pożaru została powyginana. Wysoka temperatura będąca wynikiem pożaru spowodowała, że kanały wlotowe i wylotowe oraz kratki nawiewne wykonane z tworzyw sztucznych uległy zdeformowaniu, wytopieniu. Elementy rozprowadzające powietrze wykonane z aluminium w wyniku pożaru uległy przetopieniu. Zniszczeniu uległy także elementy obudowy kominka wykonane z płyt kartonowo - gipsowych i wypełnione wełną mineralną. Na piętrze spaleni uległ sufit w rejonie kominka, jętki podtrzymujące sufit, krokwie, odeskowanie pokrycia dachowego, deformacji uległa blacha będąca pokryciem dachowym. Spalone były schody prowadzące na poddasze. Budynek był ocieplany wełną mineralną, która w wyniku pożaru uległa zniszczeniu. Spaleni uległy także kartonowo – gipsowe ścianki działowe na piętrze między pokojami.

Zmieszczeniu legła również, znajdująca się na poddaszu, instalacja centralnego ogrzewania rozprowadzająca ciepło. Zniszczeniu legła również glazura na balkonie budynku oraz uległa instalacja elektryczna. W trakcie akcji ratowniczej wykonywanej przez straż pożarną uszkodzeniu uległy drzwi wejściowe do budynku wraz z ościeżnicą oraz płytki klinkierowe na obwodzie drzwi i a także furtka na posesję i część pokrycia dachowego. Zalane zostały pomieszczenia zarówno na poddaszu jak i na piętrze budynku oraz część pomieszczeń znajdujących się na parterze budynku. Zalaniu uległa instalacja elektryczna oraz alarmowa. Zalaniu uległy także sufity, ściany i podłogi budynku, drewniane schody prowadzące na piętro oraz meble (w szczególności szafy znajdujące się w pomieszczeniu gospodarczym na piętrze budynku)

oraz znajdujące się w domu rzeczy ruchome. Zalaniu uległy ściany nad kominkiem, wykonane z płyt kartonowo-gipsowych. Zalaniu uległy meble, w których przechowywana była odzież i dywany. W wyniku działania wody elementy mebli uległy rozwarstwieniu. Podczas gaszenia pożaru straż pożarna wyrzucała ze strychu budynku worki z nadpaloną i zalaną odzieżą oraz kartony z innymi rzeczami. W wyniku akcji gaśniczej w pokoju znajdującym się na piętrze budynku, zajmowanym przez syna powódki oraz w pomieszczeniu gospodarczym i przedpokoju wokół wejścia na strych, został oberwany sufit (dokumentacja fotograficzna k. 9, kopia zaświadczenia k. 23, kopia protokołu szkody k. 26-29, zeznania Z. O. k. 153-157, zeznania A. G. (2) k. 158-159, zeznania A. G. (3) k. 160-161, zeznania powódki A. G. (1) k. 220-222). Spaleniu uległo także szereg przedmiotów gromadzonych na poddaszu, w tym odzież, ozdoby świąteczne, choinkowe, w tym ręczne malowane bombki, zabawki dla dzieci, rowerek, łyżwy, narty, sanki, rolki, buty narciarskie, ubrania do sportów zimowych. Zniszczeniu w wyniku pożaru uległy również narzędzia ogrodowe i budowlane używane przez męża powódki w gospodarstwie domowym, w szczególności przy budowie budynku (zeznania świadków: Z. O. k. 153-157, A. G. (2) k. 158-159, A. G. (3) k. 160-161, zeznania powódki A. G. (1) k. 220-222). Odzież przechowywana przez powódkę na strychu, w szafach w pokoju dziecięcym oraz w szafach umiejscowionych w pomieszczeniu gospodarczym, na skutek działania ognia, a następnie przeprowadzonej akcji ratowniczej nie nadawała się już do użytku i została wyrzucona, była bowiem nadpalona, śmierdząca spalenizną, przemoczona, ubrudzona w mazi powstałej po połączeniu spalenizny ze środkami użytymi podczas akcji gaśniczej (zeznania świadka A. G. (2) k. 158 – 159). Powódka sporządziła zestawienie zniszczonych rzeczy ruchomych następnego dnia po pożarze bezpośrednio oglądając ogół zniszczeń (zeznania powódki A. G. (1) k. 220 – 222).

Podczas remontu budynku, z uwagi na zalanie posadzek wodą, wymianie na nowe podlegał materiał podłóg w salonie, a także elementy podposadzkowe. W innych pokojach wymianie podlegały panele podłogowe. Ściany na parterze budynku wymagały malowania. Istniała też konieczność uzupełnienia tynków, w salonie i w holu. Schody prowadzące z parteru na piętro były naprawiane w bardzo dużym zakresie. Wymianie podlegała barierka schodów prowadzących na piętro, a także wiele stopni schodów. Na piętrze budynku wymieniono wszystkie ściany działowe usytuowane nad salonem położonym na parterze. Wymienione były podłogi w pokojach, w holu i w pomieszczeniu gospodarczym znajdujących się na piętrze. Wszystkie drzwi na piętrze zostały wymienione. Wstawiono nowe okno połaciowe. Wymianie na nowe podlegały schody prowadzące na poddasze. Na nowo wykonano kominek w budynku, z pozostałości ostał się jedynie fundament, reszta elementów została wykonano na nowo. Ze względu na deformację elementów pokrycia dachowego wykonanego z blachy, wymianie na nowe podlegało około 80% pokrycia powierzchni dachu. Wymieniono także przewody centralnego ogrzewania nad salonem, w salonie, na piętrze i strychu (zeznania Z. O. k. 153-157, zeznania powódki A. G. (1) k. 220-222, kopia umowy o dzieło k. 82-83, kopia aneksu k. 84).

Łączny koszt przywrócenia budynku do stanu sprzed pożaru wynosi 113.972,17 złotych (opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa k. 171-202, pisemna opinia uzupełniająca k. 277, pisemna opinia uzupełniająca k. 300-301, pisemna opinia uzupełniająca k. 313, ustna opinia uzupełniająca – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 30 marca 2017 r. czas elektroniczny 00:02:35-00:10:35).

Wydatki poniesione przez powódkę na przywrócenie budynku do stanu sprzed pożaru z dnia 1 listopada 2012 roku stanowiły kwotę około 130.000 złotych. Wydatki poniesione przez powódkę na naprawienie szkody związanej z tym pożarem, odnoszące się do rzeczy ruchomych, stanowiły kwotę 73.000 złotych, która stanowi zsumowaną wartość tych rzeczy. Powódka nie kupowała ponownie wszystkich zniszczonych w wyniku pożaru ruchomości (zeznania powódki A. G. (1) k. 220-222, kopie rachunków i faktur k. 33-38, kopie rachunków i faktur k. 113-117).

Wartość detaliczna zniszczonej w wyniku pożaru z dnia 1 listopada 2012 roku odzieży wynosi 16.080 złotych. Koszt czyszczenia odzieży (40% wartości ubrań) wyniósł 6.432 złotych. Wartość szacunkowa zniszczonej odzieży, przy średnim zużyciu na poziomie 23% wynosi 12.381 złotych. Łączna wartość szacunkowa ruchomości powódki, w tym ubrań, nart, butów narciarskich, kijków narciarskich, sanek plastikowych, sanek drewnianych, kasków narciarskich, gogli narciarskich, rękawic narciarskich, bielizny termicznej, pokrowców na narty i buty narciarskie, bagażnika dachowego na narty TOPIK, bagażnika dachowego na rowery, łyżew, łyżworolek, kurtki narciarskich, spodni narciarskich, kombinezonu narciarskiego, dmuchawy wraz z rurami, spawarki, wiertarko-wkrętarki, wiertarki, maszynki do cięcia płytek, wyrzynarki, szlifierki oscylacyjnej, pistoletu do malowania, szlifierki kątovej, opryskiwacza do impregnacji, zapasu płytek P., mebli ogrodowych i poduszki na krzesła ogrodowe, skrzynek narzędziowych z wyposażeniem, dwóch zestawów narzędzi ręcznych, zestawu kluczy nasadowych, dwóch poziomicy, lutownicy, prostownika samochodowego, zestawu do układania paneli, choinek sztucznych, bombek choinkowych, w tym ręcznie malowanych, lampek i ozdób choinkowych, ozdób świątecznych wewnętrznych i zewnętrznych, oświetlenia świątecznego, ozdób wielkanocnych, 3 walizek, 4 toreb podróŜnych, plecaka, rowerka dziecięcego, akwarium, dwóch karniszy, lamp jarzeniowych, kabla elektrycznego, butów damskich, wynosi 16.105 złotych. Łączna wartość szacunkowa obrazów wynosi 2.400 złotych. Łączna wartość szacunkowa zabawek wynosi 890 złotych. Łączna wartość szacunkowa sprzętu turystycznego wynosi 1.218 złotych. Łączna wartość szacunkowa żyrandoli i dywaników wynosi 1.250 złotych. Łączna wartość szacunkowa mebli i pozostałych ruchomości wynosi 8.420 złotych (opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny ruchomości k. 238-253, pisemna opinia uzupełniająca k. 278-279, pisemna opinia uzupełniająca k. 302).

Na skutek połączenia przez przeniesienie całego (...) S.A. V. (...) w W. na (...) S.A. V. (...) w W., w trybie art. 492 § 1 pkt 1 kodeksu spółek handlowych, pozwana spółka od dnia 31 lipca 2012 roku jest następcą prawnym (...) S.A. V. (...) w W. (odpis KRS-u k. 141-143).

Szkoda została zgłoszona przez powódkę pozwanemu w dniu 6 listopada 2012 roku, tego też dnia likwidator działający na zlecenie pozwanej dokonał oględzin nieruchomości powódki, w ramach likwidacji szkody. Decyzją z dnia 20 grudnia 2012 roku (...) S.A. V. (...) w W. przyznała powódce odszkodowanie w wysokości 81.166,78 złotych (kopia decyzji k. 49, kosztorys k. 50-53).

W piśmie z dnia 8 stycznia 2013 roku powódka wniosła pisemne odwołanie od decyzji ubezpieczyciela, załączając sporządzony przez nią kosztorys na kwotę 109.100,23 złotych. Po rozpatrzeniu roszczeń powódki i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, ostatecznie pozwana wypłaciła na rzecz powódki z tytułu uszkodzenia budynku kwotę 94.706,97 złotych. Natomiast z tytułu ubezpieczenia mienia ruchomego powódce wypłacono kwotę 19.133,80 złotych. Pozwany odmówił uznania zgłoszonych przez powódkę dodatkowych roszczeń odszkodowawczych dotyczących zniszczonych w wyniku pożaru ruchomości przyjmując, iż zakresem ubezpieczenia mienia ruchomego nie są objęte następujące rzeczy ruchome:

- spawarki, wiertarko-wkrętarki, wiertarki, maszynki do cięcia płytek, wyrzynarki, szlifierki, pistolet do malowania, szlifierka kątovej, opryskiwacz do impregnacji, zapas płytek P., skrzynki narzędzi, zestaw narzędzi ręcznych, zestaw narzędzi kluczy nasadowych, poziomice, lutownice, prostowniki samochodowe i komplety do układania paneli, jako, że nie stanowią one przedmiotów i urządzeń służących do codziennego użytku domowego,
- bagażnik samochodowy dachowy na narty oraz bagażnik samochodowy dachowy na rowery, jako, że nie stanowią one drobnych części do samochodów.

Pozwana odmówiła także uznania zgłoszonych przez powódkę dodatkowych roszczeń odszkodowawczych związanych z kosztami odbudowy nieruchomości, nie uznając roszczeń powódki w zakresie wymiany i naprawy instalacji centralnego ogrzewania, odbudowy kominka, wykonania zabudowy (szafy) w sypialni i pomieszczeniu gospodarczym (kopia odwołania k. 54-55, kopia kosztorysu k. 56-63, kopia odpowiedzi na odwołanie k. 64-68, kopia aneksu do raportu końcowego likwidacji szkody k. 69-81, kopia wezwania k. 85-87, kopia zestawienia wartości rzeczy ruchomych k. 88-94, kopia odpowiedzi na odwołanie k. 95-98, kopia pisma k. 99, kopia odpowiedzi na odwołanie k. 118).

Strona pozwana otrzymała odpis pisma zawierającego rozszerzenie powództwa to jest pismo złożone przez pełnomocnika powódki z dnia 8 grudnia 2016 roku, w dniu 27 stycznia 2017 roku (elektroniczne potwierdzenie odbioru k. 335).

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o dowody wymienione powyżej: kopie dokumentów załączonych do akt sprawy, których prawdziwość i wiarygodność, w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, nie nasuwa żadnych wątpliwości i nie została zakwestionowana przez strony i które to Sąd oceniał mając na względzie treść art. 308 kpc, a także o depozycje powołanych w sprawie świadków, zeznania powódki. Zeznania wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków są spójne i wzajemnie korespondują ze sobą a także korespondują z zeznaniami powódki. Przywołani świadkowie widzieli bezpośrednio po pożarze ogół zniszczeń tak w budynku jak i w rzeczach ruchomych, a zatem mieli obiektywną wiedzę tak zarówno o zniszczeniach jak i o ich zakresie.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na złożonej do akt sprawy opinii biegłego do spraw budownictwa oraz opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości.

W odniesieniu do opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa, w ocenie sądu jest ona spójna, logiczna a jej wnioski zostały uzasadnione w sposób prawidłowy i nie budzący zastrzeżeń. Biegły tak w pisemnej opinii jak i w ustnej uzupełniającej złożonej na terminie rozprawy w dniu 30 marca 2017 roku wskazał, iż wydając przedmiotową opinię nie widział bezpośrednio ogółu zniszczeń, do których doszło na skutek pożaru z dnia 1 listopada 2012 roku, w tym zakresie opierał się na dokumentacji złożonej do akt szkody, w tym dokumentacji fotograficznej, aktach sprawy oraz na kosztorysach sporządzonych w sprawie zarówno przez stronę powodową jak i pozwaną a także na przedłożonych do akt fakturach. Biegły zaznaczył, iż rozbieżności w zakresie złożonych do akt, przez obie strony, kosztorysów dotyczyły przede wszystkim ilości odzyskanej blachy oraz ocenie przyjętego zużycia technicznego budynku w momencie pożaru. Biegły wskazał, iż koszt przywrócenia budynku do stanu sprzed pożaru, przy uwzględnieniu konieczności wymiany instalacji elektrycznej, oscyluje na poziomie 113.972,17 zł. Biegły szczegółowo wyjaśnił, iż w realiach przedmiotowej sprawy zasadnym była wymiana całej instalacji elektrycznej, z uwagi na uszkodzenia tej instalacji (najbardziej widoczne na poddaszu to jest w bezpośrednim sąsiedztwie działania ognia), rodzaj materiału użytego do jej wykonania, działanie ognia jako czynnika destrukcyjnego. Biegły wskazał również, iż zgromadzony materiał dowodowy dał podstawę do uznania, iż uszkodzenia kominka, skutkujące jego całkowitą wymianą, odbudową również pozostają, podobnie jak konieczność wymiany instalacji grzewczej w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem, które miało miejsce w domu powódki w dniu 1 listopada 2012 roku. Biegły wyjaśnił również, iż ustalając koszty wymiany tak instalacji jak i kominka opierał się na przedłożonych przez powódkę fakturach, przyjmując, iż kwoty i stawki w nich wskazane są adekwatne do tego typu usług oraz zakresu tych prac i powszechnie obowiązują na rynku, a zatem w żaden sposób nie zostały zawyżone.

W tym miejscu zasygnalizować należy, iż po złożeniu przez biegłego ustnej uzupełniającej opinii jej wnioski nie były kwestionowane przez żadną ze stron, nie zgłoszono do opinii żadnych zarzutów, zastrzeżeń, ponadto żadna ze stron nie wniosowała o wydanie opinii przez innego biegłego.

Pełnowartościowa jest również złożona do akt sprawy opinia biegłego do spraw wyceny ruchomości. Biegły w sposób jasny, spójny i poparty zasadami logicznego rozumowania określił wartość rzeczy ruchomych, które uległy zniszczeniu podczas pożaru w domu powódki w dniu 1 listopada 2012 roku. Biegły wskazał, iż ustalając wartość detaliczną poszczególnych przedmiotów miał na względzie informacje uzyskane poprzez portale internetowe oraz specjalistyczne sklepy, a także własną bazę danych obejmującą ceny bazarowe i giełdowe. Biegły do wyceny, ustosunkowując się do zarzutów poczynionych przez pełnomocnika powódki wskazał, iż do wyceny przyjął ruchomości ujęte w kosztorysie sporządzonych przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego, z tym zastrzeżeniem, że określając stopień zużycia szacowanych ruchomości biegły przyjmował wskaźnik amortyzacji obowiązujący w umowie ubezpieczeniowej, zawartej między stronami, który był wskazany w aktach szkodowych, wskazując przy tym, że stopień zużycia ruchomości zależy w znacznym stopniu od sposobu ich eksploatacji i ich charakteru co stanowi, że w tym samym

okresie różne rzeczy zużywają się w różnym stopniu. Mając powyższe na względzie Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania w sprawie wydanych opinii.

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemal w całości.

W sprawie poza sporem pozostawało, że strony procesu wiązała umowa ubezpieczenia majątkowego w ramach polisy o nr (...), na mocy której pozwany w okresie od 4 marca 2011 roku do 3 marca 2016 roku udzielał powódce ochrony ubezpieczeniowej od zdarzeń losowych, w tym od pożaru. Przedmiotem ubezpieczenia niewątpliwie był budynek mieszkalny wraz ze stałymi elementami wyposażenia, usytuowany na nieruchomości przy ul. (...) w Ł., oraz ruchomości domowe. Poza sporem pozostawało również to, że w dniu 1 listopada 2012 roku w wyżej wskazanym budynku, doszło do pożaru. Zaistniało zatem zdarzenie, od którego pozwany udzielił powódce ochrony ubezpieczeniowej. Roszczenie powódki zgłoszone w niniejszym postępowaniu ma swoje źródło właśnie w tym zdarzeniu i opiera się na wiążącej strony umowie ubezpieczenia majątkowego. Ponadto sam pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności, czego wyrazem było wypłacenie powódce, na etapie postępowania likwidacyjnego łącznie kwoty 113.840,77 złotych.

Kwestią sporną między stronami pozostawały koszty poniesione przez powódkę ponad powyższą kwotę – ich zasadność i związek z zaistniałym zdarzeniem szkodzącym. Pozwany nie uznał powództwa. Podniósł między innymi zarzut braku czynnej legitymacji procesowej powódki, w zakresie w jakim dochodzona przez powódkę tytułem odszkodowania kwota przewyższa kwotę 16.159,23 zł, wskazując, że jak wynika z porozumienia do umowy kredytu hipotecznego zawartego dnia 13 grudnia 2012 roku, (...) Bank S.A. upoważnił powódkę do odbioru odszkodowania do kwoty 130.000 złotych.

Odnosząc się to tego zarzutu należy wskazać, iż niesporne było pomiędzy stronami, iż na mocy umowy przelewu wierzytelności powódka, celem zabezpieczenia wierzytelności cesjonariusza przysługującej mu z tytułu umowy kredytu hipotecznego nr KH (...), przelała na rzecz (...) Banku S.A. we W. swoje prawa (w tym do odszkodowań) z tytułu umowy ubezpieczenia nieruchomości. (...) Bank S.A. we W. wyraził zgodę na wypłatę przez pozwaną (...) Spółkę Akcyjną V. (...) w W. odszkodowania z tytułu szkody majątkowej z dnia 1 listopada 2012 roku jedynie do kwoty 130.000 złotych. Jednakże, w ocenie Sądu, powyższa czynność prawna dotyczyła jedynie odszkodowania należnego z tytułu ubezpieczenia nieruchomości i nie obejmuje swoim zakresem rzeczy ruchomych. Ponadto § 3 pkt 2 umowy kredytu hipotecznego nr KH (...) z dnia 18 grudnia 2007 roku przewiduje zabezpieczenie udzielonego kredytu w postaci ubezpieczenia nieruchomości o sumie ubezpieczenia równej wartości rynkowej nieruchomości. Jak wynika z powyższego, należy stwierdzić, iż zawarte przez powódkę umowy nie zawierały w swojej treści obowiązku objęcia ochroną ubezpieczeniową mienia ruchomego znajdującego się na nieruchomości. Tym samym, z uwagi na fakt, iż wypłacone z tego tytułu odszkodowanie na rzecz powódki wyniosło kwotę 94.706,97 złotych, powódka mogłaby domagać się uzupełnienia odszkodowania z tytułu uszkodzenia nieruchomości w dalszej kwocie do 35.293,03 złotych. W związku z powyższym zarzut strony pozwanej jest zatem niezasadny.

Przechodząc natomiast do dalszej części rozważań należy wskazać, iż zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczeniową ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku – art. 805 § 2 pkt 1 kc. Jednakże, ani przepisy kodeksu cywilnego ani ustawy ubezpieczeniowej nie mogą szczegółowo regulować całokształtu zagadnień związanych z ubezpieczeniem w każdym z licznych jego rodzajów. Masowość umów ubezpieczenia czyni niemożliwym negocjowanie przez ubezpieczyciela z każdym klientem szczegółów treści umowy. Dlatego też szczegółowe postanowienia dotyczące konkretnego ubezpieczenia są ustalane w ogólnych warunkach ubezpieczeń. Ogólne warunki umowy są tzw. wzorcem kwalifikowanym i wiążą strony dlatego, że stały się składnikiem umowy

ubezpieczeniowej przez odwołanie się do nich (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2001 roku, sygnatura akt V CKN 247/00).

Obowiązek wypłaty świadczenia z umowy ubezpieczenia aktualizuje się w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku. Umowa powinna zatem w sposób precyzyjny określać ten wypadek, a na ubezpieczonym, który dochodzi do spełnienia świadczenia z umowy ubezpieczenia ciąży onus probandi w zakresie wykazania, iż do zdarzenia doszło (art. 6 k.c.).

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w zakresie treści umowy łączącej strony, wynika, że wysokość odszkodowania należąca powódce winna zostać ustalona na podstawie rozmiaru szkody, w granicach sumy ubezpieczenia, stanowiącej górną granicę odpowiedzialności. Zgodnie z postanowieniami § 17 ust. 1 o.w.u., wysokość odszkodowania jest ustalana dla domu mieszkalnego powódki według wartości odtworzeniowej, zaś dla stałych elementów oraz mienia ruchomego według wartości odtworzeniowej lub wartości rzeczywistej. Umowa zawarta przez strony przewiduje sumę ubezpieczenia w kwocie 750.000 zł w odniesieniu do mienia w postaci domu wraz ze stałymi elementami wyposażenia, a także w kwocie 50.000 zł w odniesieniu do mienia - ruchomości domowych.

W niniejszej sprawie, w odniesieniu do znajdującego się na nieruchomości budynku zaistniały przesłanki uzasadniające przyznanie powódce odszkodowania w zakresie rzeczywiście poniesionej szkody metodą odtworzeniową, w oparciu o wyliczenia przedstawione przez biegłego z zakresu budownictwa, który przedstawił sposób wyliczenia kosztów odtworzenia poszczególnych elementów budynku, a następnie sposób skorygowania tych kosztów z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, co nie budzi zastrzeżeń pod względem rachunkowym. Koszt przywrócenia budynku powódki do stanu przed pożarem wyniósł w niniejszej sprawie 113.972,17 złotych.

Ubezpieczenie powódki w zakresie budynku mieszkalnego z elementami stałymi opiewało na kwotę 750.000 złotych. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego z tego tytułu wypłacił powódce jedynie kwotę 94.706,97 złotych. Wobec czego zasadne jest zasądzenie na rzecz powódki z tego tytułu dalszej kwoty. Pomniejszając więc kwotę wynikającą z opinii biegłego (113.972,17 zł) o sumę wypłaconą już przez pozwaną na rzecz powódki (94.706,97 zł) otrzymujemy kwotę 19.265,20 złotych, która to kwota mieści się w granicy sumy ubezpieczenia. Jednakże wobec faktu, iż powódka dochodziła w niniejszym postępowaniu jedynie kwoty w wysokości 7747,56 złotych, zaś Sąd, zgodnie z art. 321 §1 kpc, był związany granicami roszczenia, kwota ta podlegała zasądzeniu od strony pozwanej na rzecz powódki z tytułu pozostałej części należnego odszkodowania. W tym miejscu wskazać należy, iż powódka dokonała restytucji budynku mieszkalnego po zdarzeniu z dnia 1 listopada 2012 roku za kwotę wyższą od ustalonej przez biegłego (zgodnie z jej twierdzeniem była to kwota około 130.000,00 zł), nie mniej jednak zgromadzony materiał dowody w sprawie pozwolił poczynić ustalenia, iż przywrócenie budynku do stanu przed szkodą z dnia 1 listopada 2012 roku, zamykało się w kwocie 113.972,17 zł.

Odnosząc się natomiast do odszkodowania zniszczone w wyniku zdarzenia z dnia 1 listopada 2012 roku rzeczy ruchome powódki wskazać należy, iż postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia jak każde inne postanowienia umowne podlegają wykładni według reguł określonych w polskim prawie cywilnym, wyrażonych w art. 65 § 2 k.c. W umowie należy badać zatem przede wszystkim jaki był zgodny zamiar i cel umowy, a nie ograniczać się jedynie do jej dosłownego brzmienia. Wykładnia taka, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 14 lipca 2006 roku, sygn. akt II CSK 60/06, (Lex 450174), nie może pomijać celu, w jakim umowa została zawarta, a także natury i funkcji zobowiązania. Z kolei w uzasadnieniu wyroku z 5 września 2008 roku, sygn. akt I CSK 64/08 (Lex 457853) Sąd Najwyższy wskazał, że badając treść umowy ubezpieczenia należy uwzględniać interesy ubezpieczającego, ubezpieczonego i uprawnionego. Przy wykładni treści wzorca umowy należy mieć dodatkowo na względzie, że wzorzec taki powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały, a postanowienia niejednoznaczne, zgodnie z art. 385 § 2 k.c., należy tłumaczyć na korzyść konsumenta. W skrajnych przypadkach, jeżeli postanowienie umowy w postaci wzorca kształtowałoby prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami rażąco naruszając interes konsumenta, należałoby uznać je za niedozwoloną klauzulę umowną i jako takie nie wiążące na mocy art. 385¹ § 1 k.c.

Umowa ubezpieczenia pełni funkcję ochronną i z tego względu miarodajny dla wykładni jej postanowień jest punkt widzenia tego, który jest chroniony, a wątpliwości interpretacyjne nie mogą obciążać ubezpieczonego. Zatem odnosząc się do treści § 2 pkt 21 owu w zakresie mienia ruchomego objętego ubezpieczeniem, nie sposób podzielić stanowiska strony pozwanej i przyjąć, że odpowiedzialność ubezpieczyciela w zakresie wskazanych przez powódkę rzeczy ruchomych nie należy do katalogu objętych w ogólnych warunkach ubezpieczenia przedmiotów. Odnosząc się do wskazań doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, w ocenie Sądu należało przyjąć, iż narzędzia ręczne powódki (spawarka, wkrętarka, wyrzynarka, szlifierka, maszyna do cięcia płytek, opryskiwacz, pistolet do malowania, szlifierka kątowa, poziomica, lutownica, wiertła, tarcze, kołki, zestaw kluczy nasadowych, prostownik, komplet do układania paneli, pozostałości po remoncie płytek ceramicznych) oraz bagażniki samochodowe dachowe na narty i rowery, przechowywane przez nią w pomieszczeniach gospodarczych budynku, który uległ spaleni, należy zakwalifikować jako przedmioty i urządzenia codziennego użytku domowego. Sąd przychylił się do stanowiska powódki, iż za użytek codzienny należy rozumieć możliwość wykorzystania tych przedmiotów do bieżących napraw w domu, w tym drobnych remontów, które można wykonać samodzielnie. Nie oznacza to obowiązku używania ich codziennie, a jedynie w wypadkach dokonywania sporadycznych napraw w domu jednorodzinnym. Tym bardziej, iż narzędzia ręczne i zestawy kluczy były używane przez męża powódki głównie przy budowie przedmiotowego budynku mieszkalnego, po wykończeniu którego pozostały niewykorzystane płytki ceramiczne, komplet do układania paneli. Nie były więc wykorzystywane w celach przemysłowych czy zarobkowych, lecz służyły jedynie dla własnych potrzeb domowników. Podobnie bagażniki dachowe przeznaczone do samochodu osobowego Sąd zakwalifikował do urządzenia codziennego użytku domowego, jako przeznaczone do zwykłych potrzeb powódki i jej dzieci. Sąd nie podzielił także stanowiska pozwanej w zakresie płytek P., które niewątpliwie należało zaliczyć do zapasów gospodarstwa domowego – artykułów przemysłowych. Powódka nie była w posiadaniu ich ilości hurtowej, nie sposób zatem przyjąć, iż nie były one przeznaczone na jej użytek własny.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd przyjął, iż w zakresie mienia ruchomego to jest odzieży zasadnym jest ustalenie jej wartości, przy średnim zużyciu na poziomie 23%, na kwotę 12.381 zł. W ocenie Sądu zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy, w szczególności zeznania świadka A. G. (2) pozwalają ustalić, iż odzież powódki znajdująca się na poddaszu, w szafach w sypialni, w szafach w pomieszczeniu gospodarczym oraz w pokoju dziecięcym uległa zniszczeniu w takim stopniu i w takim zakresie, że zasadnym było przyznanie odszkodowania w powyższej kwocie, a nie odszkodowania które rekompensowałyby koszty jej czyszczenia. Przywołany świadek zeznała, iż odzież po zdarzeniu z dnia 1 listopada 2012 roku i po będącej jego konsekwencją akcji gaśniczej, miała zapach spalenizny, była mokra i brudna w specyficznej mazi powstałej z połączenia spalenizny z substancjami użytymi podczas akcji strażackiej, tym samym nie nadawała się do dalszego jej użytkowania.

W zakresie wyliczenia kosztów zniszczonych ruchomości Sąd oparł się na opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu wyceny ruchomości, mając na uwadze jej spójność, fachowość i jasność. Opinia biegłego pozwoliła na ustalenie wysokości szkody w zakresie elementów ruchomych na łączną kwotę 42.664 złotych. Polisa powódki w zakresie ruchomości domowych opiewała na kwotę 50.000 złotych. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany z tego tytułu wypłacił powódce kwotę 19.133,80 złotych. Suma ubezpieczenia w tym zakresie wyznacza górną granicę odpowiedzialności pozwanego. Dlatego też Sąd zasądził na rzecz powódki, zgodnie z jej żądaniem, kwotę 23.530,20 złotych różnicy między gwarantowaną sumą ubezpieczenia, a wypłaconą kwotą za zniszczone w wyniku pożaru ruchomości.

Reasumując, mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd ustalił, że należne powódce odszkodowanie wynosić powinno 31.277,76 złotych (7747,56 złotych + 23.530,20 złotych). Powyższa kwota stanowi różnicę pomiędzy wartością szkody ustaloną w toku postępowania sądowego a kwotą wypłaconą dotychczas przez pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego.

Rozstrzygnięcie o odsetkach z tytułu opóźnienia w wypłacie należnego powodowi odszkodowania zapadło na podstawie art. 817 § 1 k.c. i 481 § 1 k.c. Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku, chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie

okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe. W niniejszej sprawie szkoda została zgłoszona pozwanej w dniu 6 listopada 2012 roku. Biorąc to pod uwagę należało uznać, że w zakresie zasądzonej kwoty 30.000,00 zł, której pierwotnie powód domagał się w swym pozwie, odsetki należne są powodowi zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia 7 grudnia 2012 roku. Natomiast w zakresie w jakim powód rozszerzył powództwo ponad żadaną pierwotnie kwotę 30.000,00 zł, to jest w zakresie kwoty 1.277,76 zł, Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2017 roku to jest od dnia następnego po dniu kiedy strona pozwana otrzymała pismo zawierające rozszerzenie powództwa w przedmiotowej sprawie. Tym samym Sąd oddalił powództwo w tym zakresie w jakim strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek od rozszerzonej części powództwa od dnia 7 grudnia 2012 roku, z uwagi na przywołany już art. 481 §1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Powództwo zostało uwzględnione w całości. Łącznie koszty poniesione przez powoda wyrażają się kwotą 8.197,96 zł, w tym kwotą 1500,00 zł uiszczoną tytułem opłaty od pozwu, kwotą 2.400 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490), kwotą 4.280,96 zł tytułem wynagrodzeń biegłych sądowych powołanych w sprawie i kwotą 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Jednocześnie w punkcie 4 wyroku Sąd zamieścił rozstrzygnięcie w przedmiocie rozliczenia kosztów związanych z brakującą opłatą sądową od rozszerzonej części powództwa, nakazując jej pobranie na rzecz Skarbu Państwa od strony pozwanej, mając na uwadze treść art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz.U. z 2014 roku, poz. 1025), w zw. z art. 98§1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.